

[Axel Ivan Pedersen.]

bl. a. om, at der ikke på disse må serveres spiritus af nogen art. Disse virksomheder tager først og fremmest sigte på at betjene det motorkørende publikum som overnattingssteder, og det synes mig ikke indlysende, at det berettiger til nogen form for servering af spiritus — man skulle vel snarere sige tværtimod.

Et af de mest betydningsfulde områder i lovforslaget er det, der omfatter marketenderierne, og der er grund til at takke kommissionen for dens grundige behandling af dette spørgsmål og for bestemmelserne om, at marketenderen ikke må være økonomisk interesseret i omsætningen af stærke drikke, d. v. s. af bajersk øl, som er den eneste form for spiritus, der må serveres, ligeledes for bestemmelsen om, at det er forbudt at foretage løntilbageholdelse til dækning af gæld for stærkt øl.

Denne bestemmelse bør formentlig også omfatte anden gæld til marketenderiet for at udelukke misbrug. Jeg tror således, at mindretallet i kommissionen har ret i, at der burde være et almindeligt kreditforbud, således at gæld opstået trods dette forbud ikke kan inddrives ad retslig vej; det er et spørgsmål, om man ikke burde overveje dette i udvalget og eventuelt også en lignende bestemmelse for almindelig restaurationsgæld. Det er i ethvert tilfælde meningsløst, at folk kan gå ind og drikke på kredit og gøre det på serveringspersonalets bekostning, fordi det mange steder praktiseres således, at virksomhedens indehaver pålægger personalet at yde kreditten.

De her nævnte problemer er af mere næringsretlig karakter; tilbage står de spørgsmål, der tager sigte på at beskytte befolkningen mod misbrug. Af disse vil jeg gerne fremhæve problemet om lavalderen 18 år. Den skærpelse, der her er foreslået, er af forebyggende karakter, og den tilslutter jeg mig fuldtud, og jeg tror, det i befolkningen vil blive hilst med tilfredshed, hvis ungdommen ville blive mindre fristet; derfor synes jeg, der kunne være rimelighed i at overveje, om man ikke også bør lade den, der nyder spiritus på offentlige restaurationer og ikke er fyldt 18 år, være hjemfalden til bødestraf. Man må erkende, at fagets udøvere kan have vanskeligt ved at skønne over gæsternes alder, og netop der-

for ville en bestemmelse af denne art være på sin plads, men ikke alene af den grund — jeg har mange erfaringer for, at ganske unge under 18 år har drukket spiritus, fordi kammeraterne har drillet eller presset dem. En bestemmelse som denne vil gøre det lettere at sige nej; iøvrigt tror jeg heller ikke, det er nogen skade til at give ungdommen et ansvar selv.

Spørgsmålene om lukketider, ølprocenter og anvendelse af forsamlingshuse og selskabslokaler skal jeg ikke komme nærmere ind på; det bliver der lejlighed til i det kommende udvalg. Jeg vil dog gerne gøre en bemærkning om beskatningen, selvom den ikke egentlig vedrører dette forslag. Jeg kan nemlig ikke se rettere, end at mange problemer i beværterlovgivningen ville blive mindre, hvis vi havde en ensartet beskatning af alt, hvad der kom ind under begrebet stærke drikke, uanset på hvilken måde salg, fordeling eller servering fandt sted; fristelsen med såkaldt „sort spiritus“ ville falde bort, ligesom administrationen af spiritus- og restaurationskatten vil blive betydelig lettere.

Opretholdes på dette område den hidtil gældende ordning, bør forseelser af denne art, altså servering af „sort spiritus“, kunne medføre fortabelse af bevilling, selvom 53 pct. af Danmarks restauratører har været tiltalt for overtrædelse af toldloven.

Imidlertid skal dette lovforslag behandles ud fra andre samfundsmæssige synspunkter end de rent fiskale, da det også er en ædruelighedslov. Når jeg hører folk sige, at statskassen ikke kan undvære spiritusskatten, plejer jeg altid at svare, at jeg har den opfattelse, at lige så lidt som den enkelte kan drikke sig velstand til, kan et samfund gøre det.

At der er opstået et betydeligt samfundsproblem i kraft af stigningen i befolkningens forbrug af stærke drikke, er uomtvisteligt, og talrige beviser herfor fremkommer jævnlig; at problemerne ikke vil blive mindre fremover på grund af yderligere fremgang i befolkningstallet, stigende industrialisering og motorkørsel, er vist lige så sikkert. Det er derfor af overordentlig stor betydning, at den lovgivning, vi her behandler, tager hensyn hertil og formes i kontakt med udviklingen og samfundets tarv.

Der er gode ting i det foreliggende lov-